

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:
Віктор КОРНЮК,
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКИЙ,
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлія ЮФФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНОК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приймальня:
Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора
Віктор КОРНЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар
Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер Ірина КИСІЛЬ,
Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань
парламентської діяльності:

Микола БІЛОКОПИТОВ – 235-79-55,

Валентин КОВАЛЬСЬКИЙ,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Юлія ЦИРФА – 235-79-55

Відділ соціально-економічної політики
та правового забезпечення:

Завідувач Олександр МАЛІЄНКО – 235-81-56

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач Ольга КЛЕЙМЕНОВА – 235-79-52,

Людмила ПУЗИКОВА, Лариса МАРЧУК,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ, Євген ТИЩУК

Літературні редактори: Олена ЧОПОВСЬКА,

Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,

Наталка СЕМІВЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – Ольга ПРОКОПЧУК – 235-81-56

Верстка – Анна СЕРДЕЧНА – 235-81-56,

Сергій УСЕНКО, Наталя КУТНЯК – 235-79-60

Підтримка сайту –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, Діана ТОКОВЕНКО

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2012.

Свідчення про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

реklamних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 1.08.2012

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. № 707. Тираж 3100 прим.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «Ай-Прінт»

03680, м. Київ, вул. Сим'ї Сосніних, 3

Свідчення про державну реєстрацію

№ 253670 від 05.05.2011 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її комітетах, адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він також надходить до бібліотек Конгресу США та Ради Європи, до Книжкової палати України, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського, Національної парламентської, Державної науково-технічної, Державної бібліотеки для юнацтва, Державної науково-педагогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Мистецтво

Віра КУЛЕБА-БАРИНОВА,
художниця

Спогади про... майбутнє

Літо 2012-го. Спек. Плаче квіточка, плаче пшеничне поле. У місті люди, мов сонні мухи: хто в метро дримає, хто десь у холодочку примостився. А я в свої 73 роки поміж них їду до майстерні. Від тієї ж спеки й безсонних ночей дещо припухлі ноги. Весь час подумки малюю одну за одною три картини. Дістаюся до них на 16-й поверх. Там фарби, полотна, там моє справжнє життя. Картини вже народилися – давно, від самого дитинства. Досі відчуваю теплу землю свого села, шовкові трави, прозорі калюжі після раптового дощу посеред літа. Чую дихання того простору дитинства, радість пісні про кохання, щастя від доброго врожаю, що лягає золотими снопами, бачу ранки, оповиті голубими туманами. Мені нічого не треба вигадувати із свого селянського минулого. Воно в мені. Це колись слушно підмітила Тетяна Нилівна Яблонська, підтримавши в мені святе селянське єство, що ніби водить моїм пензлем.

Працюючи педагогом живопису і композиції в Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури, за прикладом великої Яблонської намагаюся розпізнати в молодій людині те, чим наділив її Бог, допомагаю розкрити цей дар. А до нас їдуть вчитися звідусіль: з Китаю, Греції, Росії, країн Близького Сходу. Не-

забутній М. Глущенко казав нам свого часу: «Не пишіть те, що бачите, а тільки те, що відчуваєте».

Велику науку здобула ще в Харківському художньому училищі – компоувати й писати тематичні картини. І впродовж усього творчого життя дедалі глибше усвідомлюю, що лише Духовність звеличує

людину. Хоч з роками фізичні сили й убувають, та духовність, радість від того, що мої друзі, колеги – талановиті, творять велике мистецтво, яке сприймають інші народи, додає сил. Живописці, графіки, скульптори, архітектори академії підтвердили своїми творами унікальну цінність української школи образотворчості. Особливо плідне співробітництво налагодилося з китайськими шанувальниками. У нас навчається китайська молодь, ми проводимо майстер-класи в їхніх навчальних закладах. Постійно обмінюємося виставками. Наші друзі – колекціонери поповнюють свої зібрання українськими творами, активно пропагують їх по всьому Китаю, випускають дорогі книжки, каталоги, присвячені здобуткам українського мистецтва. Через мистецтво Україну пізнає світ.

Ось щойно я повернулася з Пекіна, де перебувала разом із доцентом Олегом Ясенєвим з нагоди відкриття виставки та презентації книги «100 років образотворчого мистецтва України». Нас вразили тепло, прихильність і повага, з якими китайські друзі, шанувальники мистецтва, ставляться до України. Особливо тішило те, що колишні наші китайські учні нині добре знані в своїй державі. Безумовно, популяризації українського мистецтва в дружній країні сприяє також активна педагогічна діяльність викладачів академії безпосередньо в тамтешніх мистецьких вишах. Наприклад, народний художник М. Гуйда багато років викладає там живопис. Близька й зрозуміла китайцям творчість таких видатних наших художників, як А. Чебикін, В. Гурін, М. Компанець, А. Яланський.

Іду до майстерні, щоб продовжити роботу над картинами про молодих трудівниць полів з Полтав-

щини. Вони на полотні веселі, гарні, у вишиванках – такі, якими були в моєму дитинстві, відтоді я їх маю. Вони подобаються людям різних країн, мабуть тим, що насолоду від праці на землі відчуває кожен. Картину «Хліб» нашої видатної Тетяни Яблонської вивчають у школах та університетах Китаю. Тут випущено прекрасний альбом її творів.

А зміст інших моїх щойно написаних творів «Закохані», «На човні»,

«Свято врожаю», гадаю, зрозумілі глядачеві. Бо прийшли з маминих пісень, з дитячого дивогляддя, з минулого, що завжди зі мною в майбутньому... Про одне шкодую, що ці картини, можливо, поїдуть з України, їх сприйматимуть не наші діти, не їхні онуки... І все ж надія жевріє, що й на рідній землі наше мистецтво проростатиме в серцях нових поколінь Вірою, Надією, Любов'ю.

Фото Ольги ПРОКОПЧУК.